

KAFKAS-ABHAZYA DAYANIŞMA KOMİTESİ

Tarih : 30 Eylül 2010
Sayı : 2010/065

İKİ YIL BİR AY ÖNCE

(26 Ağustos 2008)

***“Olan olması gerektir.
Gerekeni belirleyen de,
İnsandır”***

KAFKAS ABHAZYA DAYANIŞMA KOMİTESİ

İLETİŞİM ADRESLERİ

İSTANBUL MERKEZ

Caferağa Mh.
Sakızgülü Sk.
No:21/3 Kadıköy
İstanbul-**TÜRKİYE**
Telefon:
+90 216 418 09 05
Faks:
+90 216 347 32 77

ANKARA TEMSİLCİLİĞİ

Telefon:
+90 312 495 50 98
Faks:
+90 312 495 50 98
E-mail:
info@abhazya.org
Web:
www.abhazya.org

Abhazya'nın ve Güney Osetya'nın, egemen birer devlet olarak, ilk defa Rusya tarafından tanınmasının ikinci yılındayız. İki yıllık bir zaman diliminde, dört küçük devlet de, bu tanıma sürecine katıldı.

Dünya çapında yaşanan ekonomik krizle güç kaybeden, dağılan iki kutbun çıkar çatışması ve yeniden alan paylaşımı, yaşanan gerginlikler arasında sıkışan bir Abhazya. Ve benzeri küçük egemenlik alanları olan devletler. İnsanın uzun tarihsel süreçteki varoluş yolculuğunda bugün, insan olarak nefeslenebileceği, önünü görebileceği ve de yarınını planlayabileceği egemenlik adaları bunlar. Böyle adaların çoğalması büyük güçlerin, güç ilişkileri çerçevesinde, dünyaya nizam verdikleri bir evrenin, sonunun hazırlanmasıdır. Sistemin yeni evresinin ilk büyük hücreleridir bunlar. Oluşumları sıkıntılı ve zordur. Yönetimlerinin uzak görüşlülüğü, sistemi ve insanı kavrayışları ölçüsünde varlıklarını koruyabilirler. Benzerleriyle dayanışmayı sürdürebilirler.

Abhazya, 1992 de başladığı bu yürüyüşe, tüm engelleri bilinçlice aşarak, devam etmiştir. Büyük güçlerin ve müttefiklerinin zaman zaman kopardığı fırtınaları, dengeli ve akıllı bir siyasal yaklaşımla bu güne kadar göğüslemiştir.

Abhazya'nın egemenliğinin, resmen tanınmasıyla birlikte başlayan, tanıma sürecinin işleyişinin, güç ilişkileri dünyasında nasıl ince hesaplarla yürütülebileceği, köprüden geçerken kime ne deneceğinin iyi bilinmesi gerektiği açıktır. Temel kimliğimiz olan insana ve onun varoluşuna ilişkin kaygının, hem herkese kavratılması, hem de, geçmiş dönemlere ait yaşananların kaçınılmazlığının bilincinde olarak, tarihsel kimliklerin hesaplaşmasına dalmak yerine, bugünün gerçeklerini bilerek, yarını hazırlamakta etkin olmak gerektiğini bilmek zorunluluktur.

08.08.2008'de, Gürcistan'ın yeni bir saldırısı ve kıyımıyla başlayan savaşta, çıkarı gereği güne kadar "Gürcistan'ın toprak bütünlüğüne" saygılı olan Rusya'nın, bu sefer saldırıya "kurtarıcı rolünde" bir karşı saldırı ile cevap vermesi, Saakaşvili'ye kravatını yutturacak kadar dehşet verici gelmişti..

Doksanlı yıllarda SSCB'nin dağılıp, Birlik Cumhuriyetlerinin egemen birer yapıya kavuşması süreci yaşandı. Abhazya geçmişte, Stalin tarafından, kendisine giydirilen özerk bir statü içinde,

KAFKAS-ABHAZYA DAYANIŞMA KOMİTESİ

Gürcistan'a hediye edilmişti. Aynı yıllarda Abhazya, kendisini sürekli taciz eden Gürcistan yönetimiyle, bu yeni dönemde birlikte "insan gibi" yaşayacakları bir düzeni görüşmek istiyordu. Ancak, kartvelist-gürcü milliyetçiliğinin, çağdışı köylü ağaları gibi, güce ve toprağa tapınan doymak bilmez yağmacılığı, üniter bir devlet yapısında, sözüm ona "toprak bütünlüğü" nü oluşturmak sevdasında idi. Abhazya yönetiminin bu insani talebine Gürcistan, Abhazya'ya saldırıyla cevap verdi. Benzeri özerk yapıları, içinde barındıran Rusya da, bu evrede, çıkarları gereği kadim dostu Gürcistan'ın yanındaydı.

Ve o Rusya, Dağlı halklarla dayanışma içinde, saldırgan Gürcü güçlerini def eden Abhazya'ya, Gürcistan yanında yer alarak her türlü baskıyı uyguladı. Tüm BDT ülkelerince uygulanan, 15 Yıllık ambargo sürecini başlatan da, gene Rusya idi. Çünkü Abhaz yönetiminin başlattığı, **kendi kaderini tayin etme ilkesine** dayalı egemenlik süreci, tüm bu ülkelerin, korkulu rüyasıydı.

Ancak sürece, sistemin isterlerine göre ve insan odaklı bakabilenler, Abhaz yönetiminin, süreci gerektiği gibi değerlendirerek ve gerekli destekleri alarak, sisteme uyarlı egemen bir yapının "**de facto**" nasıl oluşturduğunu görebilirler. **Vladislav Ardzinba'nın** bu süreçteki liderliği, **olması gerekeni** belirlemede, örnek alınacak bir insani etkinlik olarak değerlendirebilirler.

Hala, sistemi ve onun odağında yer alan insanı, insan olarak görüp, kavrayamayanlar, hala tarihsel kimlikleriyle dünyaya bakanlar, güç ilişkilerini, salt kendi çıkarları için kullanmayı becerirler. Olması gerekeni de, doğal olarak bu çerçevede belirlemeye çalışabilirler.

Bugün, güç ilişkilerinin biçimlendirdiği bir dünyada yaşıyoruz. Dünün iki kutuplu ve gerilimli dünyasında, insanların yaşamlarını, düzenlerini ve kaderlerini belirleyen, bu güçler ve aralarındaki ilişkilerdi. Bugün de, yarattıkları gerilimlerle insanların, toplumların kaderlerini çizmeye, **olması gerekeni** çıkarları gereği belirlemeye çalışan, gene bu güçler ve aralarındaki güç ilişkileridir.

1990'lı yıllarda, çözülmeye başlayan güç ve çıkar kutuplarının biçimlendirdiği bir dünyadan, yeniden biçimlenen, biçim değiştiren güç ve çıkar guruplarının egemen olduğu bir dünyaya yöneldik. Bir yandan yeni yeni güç merkezleri oluşurken, bir yandan da, sistemin dayattığı demokratikleşme süreci içinde güç merkezleri dağılıyor, irili ufaklı, küçük egemen yapılar oluşuyor. Küçük ve egemen toplumsal yapıların doğuşuyla bir **balkanlaşma** süreci yaşanıyor. Kısaca, kendi kaderini kendi belirleme (KKKB) hakkına sarılarak, farklılıklarını ve varlıklarını korumak isteyen toplumlar ve halklar, sanki sistemin işlerliğine dinamizm getirmek adına, kendi egemenliklerini ilan etmeleri sürecini işletmeye başladılar. Artık büyük güçlerin, kaderimizi belirlediği bir dünyadan, insanların, toplumların KKK Belirlediği, giderek demokratikleşmenin zorunlu adımlarını atmaya başlayan bir dünyaya doğru, yol almaya başladık. Bu adımların insani özünün, mutlaka kavranması gerekir.

KAFKAS-ABHAZYA DAYANIŞMA KOMİTESİ

BELGE

Var oluşumuzdan bu yana, içinde devindiğimiz, mübadele ilişkileri sisteminin, biz insanlar için zorunlu bir evresidir. Bir alt sistem olan, güç ilişkileri sisteminde, ürettiğimiz, bugüne kadar kaderimizi belirleyen, kaçınılmaz olarak, kimi ellerde biriken ve de, bize hükmeden, kendisine yabancılaştığımız, gücümüz de, Sermaye'mizdir. Esas mayamızdır. Yaratıcı gücümüzle, her birimizin yoğuracağı ve üretmek, kuşaktan kuşağa geliştireceği, zenginleştireceği, ölümsüz ürünümüzdür. Onun ne ulusu, ne de, yurdu vardır. Mübadele ilişkilerinin gelişmesi ve yaygınlaşıp dünyasallaşması, ya da küreselleşmesiyle, bunu çok daha iyi anladık. Hızla artan birikimimizin, yani sermayenin, yeniden kendini üretmesi ve yaşattığı krizlerle, hem kendi kendini, hem de, yaratanlarını tahrip etmemesi, uzunca bir süredir, biz insanoğullarının derdi ve sorunu. Bugün artık yavaş yavaş kavırıyoruz ki, sistemi ve onun odağında yer alan **İNSAN'ı**, yepyeni bilgi birikimimiz ışığında, yeniden ve yepyeni kavramsal araçlarla kavramadan, bu sorunların üstesinden gelmek mümkün değildir.

Ancak, yaşanan zorunluluklar, çözüm olanaklarını da, içinde taşıyor. Bedelini çok ağır ödediğimiz deneyimler sonrası edindiğimiz bilgi birikimine dayanarak, artık şunu görüyor ve söyleyebiliyoruz: **Demokratikleşme sürecinin küresel düzlemde hem yaygınlaşması, hem de derinleşmesi, sistemin insan odaklı işlerliğinin gerekliliğidir.**

Çünkü demokratikleşme, balkanlaşma, küçük küçük egemenlik alanlarının oluşması, dünyanın küreselleşme sürecinde, sistemin isterlerine uyarlı olarak, İnsan'ı odağına yerleştirmek için, kaçınılmaz olarak girdiği bir süreçtir.

Abhazya ve benzeri küçük ülkeler, dünyada yaşamaya başladığımız bu yeni evrenin öncüleridir. Bu ülkelerin tüm insanları ve kendilerini yönetme sorumluluğu yükledikleri yöneticileri, kendi insani gerçekliklerini hiçbir zaman unutmamalıdır. Çünkü onlar farklılıklarını insan gibi yaşayabilmek için, temel kimlikleri olan İNSAN kimliğinden başka hiçbir kimliğe dayanarak dünyada var olamazlar. Sadece onlar değil, hiç kimse özel, tarihsel kimliğini artık İNSAN kimliğinin önüne çıkaramamalı, farklılıklarını yaşamın bir zenginliği olarak görmelidir. Ondan tüm türümüzün zenginliği adına nasıl yararlanabileceğini düşünmelidir. Gerçekten ayrılıkçı davrananların, farklılıklarını ve güçlerini çıkarları adına kullanmaya kalkışanların, çağdışı güç ilişkilerini sürdürmeden yana oldukları, artık açıkça kavranılabilmelidir.

Yurdaer ERŞAN (MARŞAN)

Kafkas-Abhazya Dayanışma Komite Üyesi

30.09.2010